

der ministeren, at sådan en redegørelse kan danne baggrund for styring af området?»

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»En årlig redegørelse om udviklingen for etablering af gødningsopbevaringsanlæg vil kunne give flere værdifulde informationer. En sådan oversigt kan i de kommende år give et billede af, om udbygningstakten er jævn. Samtidig kan den – hvis den indeholder tilstrækkelige informationer – give oplysninger om landbrugets miljøbelastning. Det vil derfor være særdeles hensigtsmæssigt, hvis der udarbejdes årlige redegørelser over udviklingen. Disse redegørelser må baseres på informationsmateriale fra kommunerne.

Da redegørelsen kan vise, hvilken takt investeringerne sker i, vil det være muligt at vurdere, om der sker en jævn fordeling af investeringerne. Redegørelsen kan derfor danne baggrund for en vurdering af, om det er nødvendigt at justere styringssystemerne. Den er dog ikke i sig selv et styringsmiddel.«

Spørgsmål 20:

»Hvorledes vil ministeren sikre, at landmændene ikke venter til umiddelbart inden fristens udløb med at etablere gylleanlæg.«

Svar:

Folketingets miljø- og planlægningsudvalg har i beretningen af 30. april tilkendegivet, at »der må fastlægges et system til planlægning og prioritering, der kan sikre en jævn fordeling af investeringerne« i perioden indtil 1. januar 1993.

Jeg agter derfor at ændre bekendtgørelse om husdyrgødning og ensilage m.v. i overensstemmelse hermed.

Der vil herefter blive fastsat forskellige frister for gennemførelsen af de nødvendige investeringer for forskellige størrelser af husdyrbrug, således at der sikres en jævn fordeling af investeringerne frem til 1. januar 1993.

Spørgsmål 32:

»Ministerens kommentar udbedes til henvendelse fra Kommunernes Landsforening, jf. L 244– bil. 5.«

Svar:

Kommunernes Landsforening har i skrivelse af 25. maj 1987 til Folketingets miljø- og planlægningsudvalg fremsat en række bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.

Jeg kan knytte følgende kommentarer her til:

Ad § 1, nr. 1: § 7, der giver hjemmel til at ændre afgørelser truffet efter loven eller efter regler i medfør af loven, er ikke begrænset til at omfatte spørgsmål om direkte udledninger til luft, vand og jord. Baggrunden for at foreslå bestemmelsen har dog været at få den tilstrækkelige hjemmel til at ændre afgørelser om direkte udledninger fra industrien. Den planlagte bekendtgørelse om grænseværdier for visse stoffer i udledninger fra offentlige spildevandsanlæg udsendes med hjemmel i bl.a. § 6 i den gældende miljøbeskyttelseslov. Bekendtgørelsen vil blive udformet således, at grænseværdierne for fosfor, kvælstof og organisk stof bliver umiddelbart gældende for de kommunale udledninger. For at overholde disse grænseværdier kan det efter en konkret vurdering blive nødvendigt at stille skærpede vilkår til bl.a. virksomheder, der er tilsluttet anlægget. De nødvendige påbud herom til virksomhederne udstedes allerede med hjemmel i § 25 i den gældende miljøbeskyttelseslov. På denne baggrund finder jeg ikke, at der er anledning til at ændre formuleringen af § 7.

Ad § 1, nr. 2: Landsforeningen finder, at det må være en forudsætning for kommunernes kontrol med overholdelsen af regler om gødnings- og sædskifteplaner, at der tilvejebringes en landbrugsfaglig ekspertise, og at der ansættes mindst 275 landbrugskyndige medarbejdere i kommunerne.

Med hensyn til spørgsmålet om ressourcer og tilvejebringelsen af den fornødne viden skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål 26 og 31.

Med hensyn til Landsforeningens synspunkter om kontrollen med de grønne marker bemærkes, at tilrettelæggelsen af kontrollen vil ske i et tæt samarbejde med bl.a. Landbrugsministeriet og Kommunernes Landsforening. Jeg er enig i, at kontrollen